Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 96/26/ES

ze dne 29. dubna 1996

o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy

(Úř. věst. L 124, 23.5.1996, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 98/76/Es ze dne 1. října 1998	L 277	17	14.10.1998
►**M2**	Směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M3**	Směrnice Rady 2006/103/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	344	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003
►**A2**	Akt o přistoupení Bulharska a Rumunska	L 157	203	21.6.2005

▼B

SMĚRNICE RADY 96/26/ES

ze dne 29. dubna 1996

o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ([3]),

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 74/561/EHS ze dne 12. listopadu 1974 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy ([4]), směrnice Rady 74/562/EHS ze dne 12. listopadu 1974 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy osob v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy ([5]) a směrnice Rady 77/796/EHS ze dne 12. prosince 1977 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci provozovatelů silniční přepravy zboží a osob, a obsahující opatření na podporu účinného výkonu svobody usazování těchto dopravců ([6]) byly několikrát podstatným způsobem změněny; že je vhodné z důvodu racionality a přehlednosti provést kodifikaci zmíněných směrnic do jediného znění;

vzhledem k tomu, že organizace dopravního trhu je jedním z prvků nezbytných pro zavedení společné dopravní politiky, jejíž vytvoření stanoví Smlouva;

vzhledem k tomu, že přijetí opatření směřujících ke koordinaci podmínek přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob (dále jen „provozovatelé silniční dopravy“) podpoří účinný výkon práva zmíněných dopravců;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zavést společná pravidla pro přístup k povolání provozovatele silniční dopravy v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy, aby se zajistilo zlepšení jejich kvalifikace, a že toto zlepšení přispěje k ozdravení trhu, ke zlepšení kvality poskytovaných služeb ve prospěch uživatelů, dopravců a hospodářství jako celku, jakož i k větší bezpečnosti silničního provozu;

([1]) Úř. věst. C 286, 14.11.1990, s. 4 a změna provedená dne 16. 12. 1993.
([2]) Úř. věst. C 339, 31.12.1991, s. 5. a Úř. věst. C 295, 22.10.1994, s. 30.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 1991 (Úř. věst. C 13, 20.1.1992, s. 443) a ze dne 20. dubna 1994 (Úř. věst. C 128, 9.5.1994, s. 136), společný postoj Rady ze dne 8. prosince 1995 (Úř. věst. C 356, 30.12.1995, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 28. března 1996 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([4]) Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 3572/90 (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 12).
([5]) Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 3572/90 (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 12).
([6]) Úř. věst. L 334, 24.12.1977, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101). Oprava (Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 31).

▼B

vzhledem k tomu, že je proto vhodné, aby se pravidla pro přístup k povolání silničního dopravce týkala dobré pověsti, finanční způsobilosti a odborné způsobilosti dopravců;

vzhledem k tomu, že nicméně není nezbytné zahrnovat do těchto společných pravidel určité druhy dopravy s malým hospodářským významem;

vzhledem k tomu, že od 1. ledna 1993 je přístup na trh přeshraniční silniční přepravy zboží upraven systémem povolení Společenství udělovaných na základě kvalitativních kritérií;

vzhledem k tomu, že pokud jde o podmínku dobré pověsti, jeví se pro účinné ozdravení trhu nezbytné, aby byl přístup k povolání provozovatele silniční dopravy a jeho výkon jednotně podmíněn tím, že dopravce nebyl odsouzen pro závažný trestný čin, včetně trestných činů obchodní povahy, že nebyl prohlášen za nezpůsobilého k výkonu tohoto povolání a že dodržuje právní předpisy týkající se činnosti provozovatele silniční dopravy;

vzhledem k tomu, že pokud jde o podmínku finanční způsobilosti, je nezbytné stanovit určitá kritéria, kterým musí silniční dopravci vyhovět, zejména aby bylo zajištěno rovné zacházení s podniky v různých členských státech;

vzhledem k tomu, že pokud jde o dobrou pověst a finanční způsobilost, je vhodné uznat jako dostatečný důkaz pro přístup k dotčené činnosti v hostitelském členském státu předložení odpovídajících dokladů vydaných příslušným orgánem země původu nebo předchozího usazení provozovatele silniční dopravy;

vzhledem k tomu, že pokud jde o podmínku odborné způsobilosti, je žádoucí stanovit, že uchazeč silniční dopravce získá tuto způsobilost složením písemné zkoušky, avšak že členské státy mohou uchazeče od této zkoušky osvobodit, pokud prokáže dostatečnou praktickou zkušenost;

vzhledem k tomu, že potvrzení o odborné způsobilosti vydaná na základě předpisů Společenství týkající se přístupu k povolání musí být hostitelským členským státem uznána jako dostatečný důkaz;

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit systém vzájemné pomoci mezi členskými státy za účelem uplatňování této směrnice;

vzhledem k tomu, že touto směrnicí nesmějí být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení nebo uplatňování této směrnice uvedených v příloze II části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Přístup k povolání provozovatele silniční dopravy

Článek 1

1. Přístup k povolání provozovatele silniční dopravy upravují předpisy, které členské státy přijmou v souladu se společnými pravidly této směrnice.

2. Pro účely této směrnice se:

▼M1

— „povoláním provozovatele silniční přepravy zboží“

— se rozumí činnost jakéhokoli podniku dopravujícího zboží na cizí účet buď motorovým vozidlem, nebo jízdní soupravou,

▼B

— „povoláním provozovatele silniční přepravy osob“

— rozumí činnost jakéhokoli podniku poskytujícího přepravu cestujícím, kterou nabízí veřejnosti nebo některým kategoriím uživatelů za úplatu hrazenou přepravovanou osobou nebo organizátorem přepravy, prostřednictvím motorových vozidel způsobilých s ohledem na typ konstrukce a vybavení k přepravě více než devíti osob včetně řidiče,

— „podnikem“

— rozumí jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba existující za účelem zisku i jiná, jakékoli sdružení nebo seskupení osob bez právní subjektivity existující za účelem zisku i jiné, a každý subjekt spadající pod orgán veřejné moci, který má vlastní právní subjektivitu nebo který je závislý na orgánu s touto subjektivitou,

▼M1

— „obvyklým bydlištěm“

— rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi žadatelem a místem, kde bydlí.

Za obvyklé bydliště osoby, jejíž profesní vazby jsou jinde než osobní vazby a která tedy střídavě pobývá na různých místech ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo jejích osobních vazeb, pokud se tam pravidelně vrací. Tato poslední podmínka se nepožaduje, pokud osoba pobývá v některém členském státě, aby zde vykonávala časově omezený úkol. Navštěvování vysoké školy nebo školy neznamená přesun obvyklého bydliště.

▼B

Článek 2

▼M1

1. Tato směrnice se nevztahuje na podniky, které vykonávají povolání provozovatele silniční přepravy zboží s motorovými vozidly nebo jízdní soupravou, jejichž maximální povolená hmotnost nepřesahuje 3,5 tuny. Členské státy však mohou pro všechny nebo některé kategorie přepravy tuto mez snížit.

▼B

2. ►M1 a) ◄Členské státy mohou po konzultaci Komise vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení této směrnice podniky vykonávající povolání provozovatele silniční přepravy zboží, které provozují výlučně vnitrostátní dopravu pouze s malým vlivem na dopravní trh, z důvodu

— povahy přepravovaného zboží nebo

— krátké přepravní vzdálenosti.

V případě nepředvídaných okolností mohou členské státy udělit dočasnou odchylku do skončení konzultací s Komisí.

▼M1

b) Pokud jde o podniky vykonávající povolání provozovatele silniční přepravy zboží s vozidly o maximální povolené hmotnosti více než 3,5 tuny až 6 tun, mohou členské státy po uvědomění Komise osvobodit od používání této směrnice nebo její části podniky, jež provozují výlučně místní dopravu, která má pouze nepatrný vliv na dopravní trh z důvodu krátkých dopravních vzdáleností.

▼B

3. Členské státy mohou po konzultaci s Komisí vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení této směrnice podniky,

▼B

které vykonávají výlučně určité služby silniční přepravy osob pro neobchodní účely nebo které mají jiný hlavní předmět činnosti než provozování silniční přepravy osob, pokud jejich dopravní činnost má pouze nepatrný dopad na dopravní trh.

Článek 3

1. Podniky, které chtějí vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy musí:

a) mít dobrou pověst;

b) být finančně způsobilé;

c) splňovat podmínku odborné způsobilosti.

Pokud je uchazečem fyzická osoba, která nesplňuje podmínku podle prvního pododstavce písm. c), mohou jí přesto příslušné orgány povolit výkon povolání dopravce, pokud těmto orgánům určí jinou osobu splňující podmínky podle písmen a) a c), která skutečně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku.

Pokud uchazečem není fyzická osoba:

— musí podmínku podle písmene a) splňovat osoba nebo osoby, které skutečně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku. Členské státy mohou rovněž požadovat, aby této podmínce vyhovovaly další osoby v podniku,

— musí podmínku podle písmene c) splňovat osoba nebo jedna z osob zmíněných v první odrážce.

2. Členské státy určí podmínky, které musí splňovat podniky usazené na jejich území, aby vyhověly podmínce dobré pověsti.

Členské státy stanoví, že tato podmínka není splněna nebo není nadále plněna, pokud fyzická osoba nebo osoby, které ji mají splňovat na základě odstavce 1:

(a) byly odsouzeny pro závažný trestný čin, včetně trestných činů obchodní povahy;

b) byly prohlášeny za nezpůsobilé k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy na základě platných předpisů;

▼M1

c) byly odsouzeny pro závažné porušování platných předpisů týkajících se:

— podmínek odměňování a pracovních podmínek tohoto povolání nebo

— silniční přepravy zboží případně osob, a zejména předpisů týkajících se doby řízení a doby odpočinku řidičů, hmotnosti a rozměrů užitkových vozidel, bezpečnosti silničního provozu a bezpečnosti vozidel a ochrany životního prostředí, jakož i ostatních pravidel týkajících se profesní odpovědnosti.

▼B

V případech podle písmen a), b) a c) je podmínka dobré pověsti považována za nesplněnou, dokud nedojde k rehabilitaci nebo jinému opatření s rovnocenným účinkem v souladu se stávajícími vnitrostátními právními předpisy v této oblasti.

3. a) Podmínka finanční způsobilosti spočívá v disponování finančními zdroji nezbytnými pro zajištění řádné a dobré správy podniku.

b) Pro posouzení finanční způsobilosti vezme příslušný orgán v úvahu: případné roční účetní závěrky podniku; dostupné finanční prostředky, včetně bankovní hotovosti, možnosti nekrytého úvěru a půjčky; aktiva včetně majetku, která

▼B

mohou sloužit jako záruka podniku; náklady včetně nákupní ceny vozidel nebo první splátky na nákup vozidel, nákup budov, zařízení a vybavení, jakož i provozní jmění.

▼M1

c) Podnik musí mít základní kapitál a rezervy ve výši nejméně 9 000 eur na jediné užívané vozidlo a nejméně 5 000 eur pro každé další vozidlo.

Pro účely této směrnice se každých pět let určuje hodnota eura v národních měnách členských států, které se neúčastní třetí etapy měnové unie. Použijí se kurzy platné první pracovní den v říjnu, které jsou zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství.* Vstupují v platnost dne 1. ledna následujícího kalendářního roku.

d) Pro účely písmen a), b) a c) může příslušný orgán přijmout nebo požadovat jako důkaz potvrzení nebo ujištění poskytnuté bankou nebo jinou řádně oprávněnou institucí. Toto potvrzení nebo ujištění může být poskytnuto formou bankovní záruky nebo zástavy nebo jistoty nebo jakýmkoli jiným obdobným prostředkem.

▼B

e) Písmena b), c) a d) se použijí pouze na podniky oprávněné počínaje 1. lednem 1990 vykonávat v členském státě na základě vnitrostátních předpisů povolání provozovatele silniční dopravy.

▼M1

4. a) Splnění podmínky profesní způsobilosti spočívá v získání znalostí odpovídajících úrovni vzdělání stanovené v příloze I v oborech, které jsou v ní vyjmenovány. Zjišťuje se na základě povinné písemné zkoušky, která může být doplněna ústní zkouškou pořádanou ve formě vymezené v příloze I orgánem nebo subjektem určeným pro tento účel členským státem.

b) Členské státy mohou od zkoušky osvobodit uchazeče, kteří prokáží nejméně pětiletou praktickou zkušenost v dopravním podniku na řídící úrovni, pokud tito uchazeči složí kontrolní zkoušku, kterou upraví členské státy v souladu s přílohou I.

c) Členské státy mohou držitele některých vysokoškolských diplomů nebo technických diplomů, které prokazují dobrou znalost oborů vyjmenovaných v seznamu v příloze I a které pro tento účel zvláště vymezí, osvobodit od zkoušky z oborů, kterých se tyto diplomy týkají.

d) Jako důkaz profesní způsobilosti musí být předloženo potvrzení vydané orgánem nebo subjektem uvedeným v písmenu a). Toto potvrzení se vystavuje v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze Ia.

e) Pro uchazeče, kteří zamýšlejí skutečně a trvale řídit podniky zajišťující výlučně vnitrostátní dopravu mohou členské státy stanovit, že znalosti, ke kterým se přihlíží při zjišťování profesní způsobilosti, se vztahují pouze na obory týkající se vnitrostátní dopravy. V tomto případě uvádí potvrzení profesní způsobilosti, jehož vzor je uveden v příloze Ia, že držitel potvrzení je výlučně oprávněn k výkonu skutečného a trvalého řízení podniků provozujících výlučně dopravu uvnitř členského státu, který potvrzení vydal.

f) Po konzultaci Komise může členský stát požadovat, aby každá fyzická osoba, která je držitelem osvědčení o profesní způsobilosti vydaného příslušným orgánem v jiném členském státě po 1. říjnu 1999, přičemž měla obvyklé bydliště v prvním členském státě, složila doplňující

▼M1

zkoušku uspořádanou orgánem nebo subjektem určeným pro tento účel prvním členským státem. Doplňující zkouška se týká specifických znalostí týkajících se vnitrostátních hledisek povolání provozovatele silniční dopravy v prvním členském státě.

Tento bod se uplatňuje po dobu tří let od 1. října 1999. Toto období může Rada na návrh Komise postupem podle Smlouvy prodloužit na další období nejvýše pěti let. Vztahuje se pouze na fyzické osoby, které v okamžiku získání osvědčení o profesní způsobilosti za podmínek uvedených v prvním pododstavci dosud v členském státě zmíněné osvědčení neobdržely.

▼B

Článek 4

Členské státy stanoví podmínky, za nichž může být podnik silniční dopravy odchylně od čl. 3 odst. 1 dočasně provozován po dobu nejvýše jednoho roku s možností prodloužení nejvýše o šest měsíců ve zvláštních řádně odůvodněných případech v případě smrti nebo fyzické nebo právní nezpůsobilosti fyzické osoby, která vykonává činnost provozovatele silniční dopravy, nebo fyzické osoby, která splňuje podmínky čl. 3 odst. 1 písm. a) a c).

Příslušné orgány členských států mohou výjimečně a v některých zvláštních případech s konečnou platností povolit provozování dopravního podniku osobě, která nesplňuje podmínku odborné způsobilosti uvedenou v čl. 3 odst. 1 písm. c), ale která má alespoň tříletou praktickou zkušenost s každodenním řízením tohoto podniku.

Článek 5

1. Podniky, které prokážou, že byly před

— 1. lednem 1978 pro Belgii, Dánsko, Německo, Francii, Irsko, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko a Spojené království,

— 1. lednem 1984 pro Řecko,

— 1. lednem 1986 pro Španělsko a Portugalsko,

— 3. říjnem 1989 pro území bývalé Německé demokratické republiky,

▼M1

— 1. lednem 1995 pro Rakousko, Finsko a Švédsko,

▼B

oprávněny v členském státě na základě vnitrostátních předpisů vykonávat povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob ve vnitrostátní nebo mezinárodní dopravě, nejsou povinny prokazovat, že vyhovují článku 3.

2. Avšak fyzické osoby, které

— po 31. prosinci 1974 a před 1. lednem 1978 pro Belgii, Dánsko, Německo, Francii, Irsko, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko a Spojené království,

— po 31. prosinci 1980 a před 1. lednem 1984 pro Řecko,

— po 31. prosinci 1982 a před 1. lednem 1986 pro Španělsko a Portugalsko,

— po 2. říjnu 1989 a před 1. lednem 1992 pro území bývalé Německé demokratické republiky,

▼M1

— po 31. prosinci 1994 a před 1. lednem 1997 pro Rakousko, Finsko a Švédsko,

▼B

byly

— oprávněny vykonávat povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob, aniž by na základě vnitrostátních předpisů prokázaly svou odbornou způsobilost nebo

— určeny, aby účinně a nepřetržitě řídily dopravní činnost podniku,

musí splnit podmínku odborné způsobilosti podle čl. 3 odst. 4 před

— 1. lednem 1980 pro Belgii, Dánsko, Německo, Francii, Irsko, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko a Spojené království,

— 1. lednem 1986 pro Řecko,

— 1. lednem 1988 pro Španělsko a Portugalsko,

— 1. červnem 1992 pro území bývalé Německé demokratické republiky,

▼M1

— 1. lednem 1997 pro Rakousko, Finsko a Švédsko.

▼B

Stejný požadavek platí v případě uvedeném v čl. 3 odst. 1 třetím pododstavci.

▼M1

3. a) Všechny podniky oprávněné vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy před 1. říjnem 1999 musí, pokud jde o vozový park, kterým k tomuto dni disponují, splňovat podmínky čl. 3 odst. 3 nejpozději do 1. října 2001.

Tyto podniky musí nicméně splňovat podmínky čl. 3 odst. 3 pro veškerá doplnění vozového parku provedená po 1. říjnu 1999.

b) Podniky vykonávající povolání provozovatele silniční přepravy zboží před 1. říjnem 1999 vozidly o maximální povolené hmotnosti vyšší než 3,5 tuny a nižší než 6 tun musí nejpozději do 1. října 2001 splňovat podmínky čl. 3 odst. 3.

▼B

Článek 6

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány členských států na základě opatření přijatých podle této směrnice, která obsahují zamítnutí žádosti o přístup k povolání provozovatele silničnídopravy, musí být odůvodněna.

▼M1

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány pravidelně a nejméně každých pět let kontrolovaly, zda podniky stále splňují podmínky dobré pověsti, finační způsobilosti a profesní způsobilosti.

Není-li v okamžiku kontroly splněna podmínka finanční způsobilosti, avšak hospodářská situace podniku dává tušit, že podmínka finanční způsobilosti bude v dohledné budoucnosti opět splněna, a to trvale, na základě finančního plánu, mohou příslušné orgány udělit doplňující lhůtu nejvýše jeden rok.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány odňaly oprávnění k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy, pokud zjistí, že podmínky podle čl. 3 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nejsou nadále plněny, mohou však případně poskytnout přiměřenou lhůtu pro získání náhradníka.

▼B

3. S ohledem na rozhodnutí zmíněná v odstavcích 1 a 2 zajistí členské státy, aby podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, mohly vhodnými prostředky uplatňovat své zájmy.

Článek 7

1. Pokud dopravci nerezidenti ►M1 závažně nebo opakovaně méně závažně ◄ poruší předpisy týkající se silniční přepravy zboží nebo osob, což by mohlo vést k odnětí povolení vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy, sdělí členské státy členskému státu, ve kterém je provozovatel silniční dopravy usazen, veškeré jim dostupné informace o těchto protiprávních jednáních a o sankcích, které uložily.

▼M1

———————

▼B

►M1 2. ◄ Členské státy si za účelem uplatňování této směrnice poskytují vzájemnou pomoc.

HLAVA II

Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci

Článek 8

1. Členské státy přijmou opatření vymezená v této směrnici týkající se usazování fyzických osob a společností uvedených v hlavě I obecného programu pro odstranění omezení svobody usazování ([1]) na jejich území.

2. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, přijme hostitelský členský stát pro účely přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy jako dostatečný důkaz bezúhonnosti ►M1 ——————— ◄ výpis ze soudního rejstříku nebo, není-li k dispozici, rov nocenný doklad prokazující splnění těchto požadavků vydaný příslušným správním nebo soudním orgánem členského státu původu nebo předchozího usazení dopravce.

3. Požaduje-li hostitelský členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek bezúhonnosti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 2, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům ostatních členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným soudním nebo správním orgánem země původu nebo předchozího usazení. Toto potvrzení se musí týkat konkrétních skutečností pokládaných hostitelskou zemí za významné.

4. Nevydává-li země původu nebo předchozího usazení doklad požadovaný v souladu s odstavci 2 a 3, může být nahrazen místopřísežným prohlášením nebo slavnostním prohlášením učiněným dotyčnou osobou před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem země původu nebo předchozího usazení; tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo slavnostním prohlášení. ►M1 ——————— ◄

5. Doklady vydané v souladu s odstavci 2 a 3 nesmějí být při předložení starší tří měsíců. Tato podmínka platí rovněž pro prohlášení podle odstavce 4.

([1]) Úř. věst. 2, 15.1.1962, s. 36/62.

▼B

Článek 9

1. Je-li v hostitelském členském státě nutné prokazovat finanční způsobilost, považuje tento stát odpovídající potvrzení vydaná bankami země původu nebo předchozího usazení nebo jinými subjekty určenými v této zemi za rovnocenná potvrzením vydaným na jeho vlastním území.

2. Pokud členský stát požaduje od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek finanční způsobilosti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 1, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům ostatních členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným správním orgánem země původu nebo předchozího usazení. Toto potvrzení se musí týkat konkrétních skutečností pokládaných hostitelskou zemí za významné.

Článek 10

1. Od 1. ledna 1990 uznají členské státy jako dostatečný důkaz odborné způsobilosti potvrzení uvedená v čl. 3 odst. 4 čtvrtém pododstavci vydaná v jiném členském státě.

2. Pokud jde o podniky, kterým bylo před 1. lednem 1981 v Řecku nebo před 1. lednem 1975 v ostatních členských státech na základě vnitrostátních předpisů povoleno vykonávat povolání provozovatele silniční přepravy zboží nebo osob ve vnitrostátní nebo mezinárodní dopravě, a pokud jsou dotčené podniky společnostmi ve smyslu článku 58 Smlouvy, přijmou členské státy jako dostatečný důkaz odborné způsobilosti potvrzení o skutečném výkonu dotčené činnosti v členském státě po dobu tří let. Tato činnost nesmí skončit dříve než pět let přede dnem předložení potvrzení.

Pokud jde o právnickou osobu, potvrzuje se skutečný výkon činnosti pro jednu z fyzických osob, které skutečně řídí dopravní činnost podniku.

3. Potvrzení vydaná provozovatelům silniční dopravy před ►M1 1. října 1999 ◄ jako důkaz jejich odborné způsobilosti na základě předpisů platných do tohoto dne se považují za potvrzení vydaná na základě této směrnice.

▼A1

4. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v České republice přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána:

— provozovatelům mezinárodní silniční nákladní dopravy a osobní dopravy podle zákona o silniční dopravě č. 111/1994 Sb., ve znění zákona č. 150/2000 Sb. po 1. červenci 2000;

— provozovatelům vnitrostátní silniční nákladní dopravy a osobní dopravy podle zákona o silniční dopravě č. 111/1994 Sb., ve znění zákona č. 150/2000 Sb. po 1. lednu 2003.

5. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Estonsku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána:

— provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční nákladní dopravy podle zákona o silniční dopravě ze dne 7. června 2000 (RT I 2000, 54, 346) po 1. říjnu 2000;

— provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční osobní dopravy podle zákona o veřejné dopravě ze dne 26. ledna 2000 (RT I 2000, 10, 58) po 1. říjnu 2000.

▼A1

6. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Lotyšsku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána:

— provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční nákladní dopravy a osobní dopravy podle zákona o silniční dopravě a nařízení ministerstva dopravy č. 9 ze dne 6. února 2001 o zkušební komisi pro udělování osvědčení o odborné způsobilosti ve vnitrostátní a mezinárodní silniční nákladní o osobní dopravě po 1. dubnu 2001.

7. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Litvě přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána:

— provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční nákladní dopravy a silniční osobní dopravy podle nařízení ministra dopravy a spojů č. 3-20 o zkouškách odborné způsobilosti osob provozujících koncesované činnosti v silniční dopravě ze dne 13. ledna 2003 od 17. ledna 2003.

8. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Maďarsku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána:

— provozovatelům mezinárodní silniční nákladní dopravy podle vládní vyhlášky č. 20/1991 (I. 29.) Korm., ve znění vyhlášky č. 89/1988 (XII. 20.), MT Rady ministrů po 1. únoru 1991;

— provozovatelům vnitrostátní silniční nákladní dopravy podle vládní vyhlášky č. 31/1995 (III. 24.) Korm., ve znění vyhlášky č. 89/1988 (XII. 20.), MT Rady ministrů po 1. dubnu 1995;

— provozovatelům silniční nákladní dopravy podle vládní vyhlášky č. 68/2001 (IV.20.) Korm., ve znění vyhlášky č. 89/1988 (XII. 20.), MT Rady ministrů po 1. květnu 2001;

— provozovatelům silniční osobní dopravy podle vládní vyhlášky č. 49/2001 (XII. 22.) KöViMKorm. ministerstva dopravy a vodního hospodářství po 1. lednu 2002.

9. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Polsku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční nákladní dopravy a osobní dopravy podle zákona o silniční dopravě ze dne 6. září 2001 po 1. lednu 2002.

10. Odchylně od článku 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy na Slovensku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční nákladní dopravy a osobní dopravy podle zákona o silniční dopravě č. 168/1996 ve znění ze dne 19. srpna 2002 po 1. září 2002.

▼A2

11. Odchylně od odstavce 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Bulharsku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána

— provozovatelům mezinárodní silniční přepravy zboží a osob podle výnosu č. 11 ze dne 31. října 2002 o mezinárodní silniční přepravě osob a zboží (Státní věstník č. 108 ze dne 19. listopadu 2002) od 19. listopadu 2002,

— provozovatelům vnitrostátní silniční přepravy zboží a osob podle výnosu č. 33 ze dne 3. listopadu 1999 o veřejné přepravě osob a zboží na území Bulharska, ve znění ze dne 30. října 2002 (Státní věstník č. 108 ze dne 19. listopadu 2002) od 19. listopadu 2002.

▼A2

12. Odchylně od odstavce 3 jsou osvědčení vydaná provozovatelům silniční dopravy v Rumunsku přede dnem přistoupení považována za rovnocenná osvědčením vydaným na základě této směrnice, pouze pokud byla vydána provozovatelům mezinárodní a vnitrostátní silniční nákladní dopravy a osobní dopravy od 28. ledna 2000 podle vyhlášky ministra dopravy č. 761 ze dne 21. prosince 1999 o jmenování, výcviku a osvědčení odborné způsobilosti osob, které trvale a skutečně koordinují silniční dopravu.

▼M1

Článek 10a

Členské státy zavedou právní úpravu sankcí za porušování vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily uplatňování těchto sankcí. Takto zavedené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 10b

Od 1. října 1999 uznávají členské státy jako dostatečný důkaz profesní způsobilosti potvrzení odpovídající vzoru osvědčení uvedenému v článku Ia vystavenému orgány nebo subjekty určenými k tomuto účelu ostatními členskými státy.

▼A2

Osvědčení o odborné způsobilosti uvedená v čl. 10 odst. 4 až 12 mohou být znovu vydána daným členským státem ve formě osvědčení stanoveného v příloze Ia.

▼B

HLAVA III

Závěrečná ustanovení

Článek 11

Členské státy určí orgány nebo subjekty příslušné pro vydávání dokladů uvedených v čl. 8 odst. 2 a v článku 9 a potvrzení uvedených v čl. 10 odst. 2. Neprodleně o nich uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 12

Články 8 až 11 se rovněž vztahují na státní příslušníky členských států, kteří v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství [1] vykonávají činnosti provozovatele silniční dopravy jako zaměstnanci.

Článek 13

1. Členské státy přijmou po konzultaci s Komisí opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději ke dnům uvedeným v příloze II části B.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

[1] Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2434/92 (Úř. věst. L 245. 26.8.1992, s. 1).

▼B

Článek 14

Směrnice uvedené v příloze II části A se zrušují, aniž tím jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení nebo uplatňování stanovených v příloze II části B.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 15

Tato směrnice je určena členským státům.

▼M1

PŘÍLOHA I

I. SEZNAM OBORŮ UVEDENÝCH V ČL. 3 ODST. 4

Znalosti, ke kterým členské státy přihlížejí pro uznání profesní způsobilosti, se musí týkat alespoň oborů uvedených v tomto seznamu pro silniční přepravu zboží a osob. V těchto oborech musí uchazeči o provozování silniční dopravy dosáhnout úroveň znalostí a praktických schopností nezbytnou pro řízení dopravního podniku.

Minimální úroveň znalostí, jak je uvedena níže, nesmí být nižší než úroveň 3 struktury úrovní vzdělávání uvedené v příloze rozhodnutí 85/368/EHS [1], to znamená úroveň dosaženou vzděláním dosaženým při úplné povinné školní docházce doplněné buď odborným vzděláním a další technickou přípravou, nebo technickým vzděláním nebo jiným středoškolským vzděláním.

A. **Prvky občanského práva**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát hlavní typy smluv používaných v silniční dopravě a práva a povinnosti, které z nich vyplývají;
2. být schopen sjednat právně platnou smlouvu o přepravě, zejména s ohledem na podmínky přepravy;

Silniční přeprava zboží

3. být schopen posoudit reklamaci svého zmocněnce týkající se škod vyplývajících buď ze ztráty nebo poškození zboží během přepravy, nebo způsobených zpožděním a účinky této reklamace na smluvní odpovědnost;
4. znát pravidla a povinnosti vyplývající z Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR);

Silniční osobní doprava

5. být schopen posoudit reklamaci svého zmocněnce týkající se škod způsobených cestujícím nebo jejich zavazadlům při nehodě, ke které došlo během přepravy, nebo týkající se škod vzniklých v důsledku zpoždění a účinky této reklamace na smluvní odpovědnost.

B. **Prvky obchodního práva**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát podmínky a formality stanovené pro provozování obchodu a obecné povinnosti obchodníků (evidence, vedení záznamů atd.) a důsledky vyhlášení úpadku;
2. mít přiměřené znalosti různých forem obchodních společností a pravidel upravujících jejich zakládání a fungování.

C. **Prvky sociálního práva**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát úlohu a fungování jednotlivých sociálních institucí působících v odvětví silniční dopravy (odbory, podnikové výbory, zástupci zaměstnanců, inspektoři práce atd.);
2. znát povinnosti zaměstnavatelů v oblasti sociálního zabezpečení;
3. znát pravidla pro pracovní smlouvy týkající se různých kategorií zaměstnanců podniků silniční dopravy (typy smluv, povinnosti stran, pracovní podmínky a pracovní doba, placená dovolená, odměňování, ukončení smlouvy atd.);

---

[1] Rozhodnutí Rady 85/368/EHS ze dne 16. července o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství (Úř. věst. L 199, 31.7.1985, s. 56).

▼M1

4. znát nařízení (EHS) č. 3820/85 ([1]) a nařízení (EHS) č. 3821/85 ([2]) a praktická prováděcí opatření k těmto nařízením.

D. **Prvky daňového práva**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména znát předpisy upravující:

1. DPH dopravních služeb;
2. daň z provozu motorových vozidel;
3. daně z určitých silničních nákladních vozidel používaných pro silniční přepravu zboží, jakož i mýtné a poplatky za užívání určité infrastruktury;
4. daně z příjmů.

E. **Obchodní a finanční správa podniku**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát právní předpisy a zvyklosti týkající se používání šeků, směnek, vlastních směnek, kreditních karet a dalších prostředků nebo způsobů placení;
2. znát různé formy úvěrů (bankovní úvěr, dokumentární akreditiv, záruky, hypoteční úvěr, leasing, pronájem, faktoring atd.) a poplatky a závazky z toho plynoucí;
3. vědět, co je rozvaha, jak je sestavována a jak ji vykládat;
4. být schopen číst a vyložit výkaz zisků a ztrát;
5. být schopen posoudit finanční situaci a rentabilitu podniku, zejména na základě finančních ukazatelů;
6. být schopen vypracovat rozpočet;
7. znát jednotlivé prvky nákladů (pevné náklady, proměnné náklady, provozní kapitál, odpisy atd.) a být schopen vypočítat náklady na vozidlo, na kilometr, na cestu nebo na tunu;
8. být schopen sestavit organizační schéma týkající se všech zaměstnanců podniku a vypracovat pracovní plány atd.;
9. znát zásady marketingu, propagace prodeje dopravních služeb, zpracování záznamů o zákaznících, reklamy, vztahů k veřejnosti atd.;
10. znát různé druhy pojištění týkající se silniční dopravy (pojištění odpovědnosti, osob, věcí, zavazadel) a záruky a závazky z toho plynoucí;
11. znát využití telematiky v oblasti silniční dopravy.

Silniční přeprava zboží

12. být schopen uplatňovat pravidla týkající se fakturace služeb silniční přepravy zboží a rozumět významu a důsledkům INCOTERMS;
13. znát různé kategorie pomocných dopravních služeb, jejich úlohu, funkce a případně jejich statut;

Silniční osobní doprava

14. být schopen uplatňovat pravidla týkající se sazebníků a tvorby cen ve veřejné a soukromé přepravě osob;
15. být schopen uplatňovat pravidla fakturování služeb silniční přepravy osob.

F. **Přístup na trh**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ze dne 20. prosince 1985 o harmonizaci některých sociálních právních předpisů v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1056/97 (Úř. věst. L 154, 12.6.1997, s. 21).

▼M1

1. znát pracovní předpisy upravující silniční dopravu na cizí účet, pronájem vozidel pro průmyslové použití, subdodavatelské smlouvy, zejména předpisy upravující organizaci povolání, přístup k povolání, oprávnění k provozování silniční dopravy uvnitř Společenství a vně Společenství, kontroly a sankce;

2. znát předpisy upravující zakládání podniků silniční dopravy;

3. znát různé dokumenty požadované pro výkon služeb silniční dopravy a být schopen zavést kontrolní postupy zajišťující, aby požadované dokumenty týkající se každé uskutečněné přepravy, zejména dokumenty týkající se vozidla, řidiče, zboží nebo zavazadel, byly uchovávány jak v podniku, tak ve vozidlech;

Silniční přeprava zboží

4. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční přepravy zboží, manipulaci s nákladem a logistiku;

5. znát formality při přechodu hranic, úlohu a obsah dokladů T a karnetů TIR a závazky a odpovědnost vyplývající z jejich uplatňování;

Silniční osobní doprava

6. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční osobní dopravy;

7. znát předpisy pro zřizování služeb silniční osobní dopravy a být schopen sestavovat dopravní plány.

G. **Technické normy a provoz**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát pravidla týkající se hmotnosti a rozměrů vozidel v členských státech a postupy týkající se výjimečných přeprav odchylujících se do těchto pravidel;

2. být schopen zvolit si podle potřeb podniku vozidla a jejich součásti (karoserie, motor, převodový systém, brzdný systém atd.);

3. znát formality týkající se schvalování typu, evidence a technické kontroly těchto vozidel;

4. být schopen přihlížet k opatřením, která mají být přijata k boji proti znečišťování ovzduší výfukovými plyny motorových vozidel;

5. být schopen sestavit plány pravidelné údržby vozidel a jejich vybavení;

Silniční přeprava zboží

6. znát různé druhy manipulačních zařízení a nakládacích zařízení (zadní zvedací plošiny, kontejnery, palety atd.) a být schopen zavádět postupy a vydávat pokyny pro nakládku a vykládku zboží (rozdělování zboží, stohování, ukládání, zamezování pohybu zboží atd.);

7. znát různé techniky kombinované dopravy po železnici a silnici;

8. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě nebezpečných věcí a odpadů, zejména postupy vyplývající ze směrnice 94/55/ES ([1]), směrnice 96/35/ES ([2]) a nařízení (EHS) č. 259/93 ([3]);

9. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě rychle se kazících potravin, zejména postupy vyplývající z Dohody o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP);

([1]) Směrnice Rady 94/55/ES ze dne 21. listopadu 1994o sbližování právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí (Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 7). Směrnice pozměněná směrnicí Komise 96/86/ES (Úř. věst. L 335, 24.12.1996, s. 43).

([2]) Směrnice Rady 96/35/ES ze dne 3. června 1996 o jmenování a odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí po silnici, železnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 145, 19.6.1996, s. 10).

([3]) Nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole (Úř. věst. L 30, 6.12.1993, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 120/97 (Úř. věst. L 22, 24.1.1997, s. 14).

▼M1

10. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě živých zvířat.

H. **Bezpečnost silničního provozu**

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. vědět, jaká kvalifikace je požadována od řidičů (řidičský průkaz, lékařská osvědčení, potvrzení o způsobilosti atd.);
2. být schopen učinit kroky zajišťující, aby řidiči dodržovali pravidla silničního provozu, zákazy a omezení platná v jednotlivých členských státech (omezení rychlosti, přednost v jízdě, zastávky a parkování, používání světel, silniční značky atd.);
3. být schopen vypracovat pokyny pro řidiče týkající se kontroly dodržování bezpečnostních předpisů upravujících jednak stav vozidel, vybavení a nákladu, a jednak bezpečné řízení;
4. být schopen přijmout postupy řízení v případě nehody a odpovídající postupy, aby se předcházelo opakování nehod nebo vážnému porušování předpisů;

Silniční osobní doprava

5. mít základní znalosti o silniční síti členských států.

II. **POŘÁDÁNÍ ZKOUŠEK**

1. Členské státy pořádají povinné písemné zkoušky, které mohou doplnit ústní zkouškou, aby ověřily, zda uchazeč o provozování silniční dopravy má úroveň znalostí v oborech uvedených v části I požadovanou podle zmíněné části, zejména schopnost používat odpovídající nástroje a pracovní postupy a plnit stanovené výkonné a koordinační úkoly.

   a) Povinná písemná zkouška má tyto dvě části:

      — písemné otázky obsahující buď otázky s výběrem odpovědí (čtyři možné odpovědi), nebo otázky vyžadující přímou odpověď, nebo kombinaci obou těchto systémů,

      — písemná praktická cvičení/písemné studie případu.

      Minimální doba každé z těchto částí je dvě hodiny.

   b) Je-li pořádána ústní zkouška, mohou členské státy podmínit účast úspěšným složením písemné zkoušky.

2. Pořádají-li členské státy rovněž ústní zkoušku, musí pro každou ze tří částí stanovit vážení bodů, které nesmí být nižší než 25 % a vyšší než 40 % z celkového počtu bodů, které mohou být uděleny.

Pořádají-li členské státy pouze písemnou zkoušku, musí pro každou část stanovit vážení bodů, které nesmí být nižší než 40 % a vyšší než 60 % z celkového počtu bodů, které mají být uděleny.

3. Ve všech částech musí uchazeč získat v průměru nejméně 60 % z celkového počtu bodů, které jsou udělovány, přičemž v žádné části nesmí dosáhnout méně než 50 % z možných bodů. Členský stát může výlučně u jedné části snížit procentní hodnotu z 50 % na 40 %.

▼M1

PŘÍLOHA Ia

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(Pevný béžový papír - formát DIN A4)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, který vydává potvrzení)

Rozlišovací značka dotčeného členského státu (1)	Název příslušného orgánu nebo subjektu (2)

OSVĚDČENÍ PROFESNÍ ZPŮSOBILOSTI PRO VNITROSTÁTNÍ [A MEZINÁRODNÍ] (3) SILNIČNÍ PŘEPRAVU ZBOŽÍ [OSOB] (3)

Č. . . .

My (2) ....., tímto osvědčujeme:

(a) že (4) .....

narozen(a) v ..... dne .....

úspěšně složil(a) zkoušky (roku: .....; období .....) (5) pořádané pro udělení osvědčení oprofesní způsobilosti pro vnitrostátní [a mezinárodní] (3) silniční přepravu zboží [osob] (3) v souladu s (6) .....

(b) že osoba uvedená v písmenu a) je oprávněna uplatnit svou profesní způsobilost v podniku pro silniční přepravu zboží [osob] (3):

— provozujícím výlučně vnitrostátní dopravu v členském státě, který vydal osvědčení (3),

— provozujícím mezinárodní dopravu (3).

Toto osvědčení je dostatečným důkazem profesní způsobilosti uvedené v čl. 10 odst. (1) směrnice Rady 96/26/ES ze dne 29. dubna 1996 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy.

Vydáno v ....., dne .....

..... (7)

►"(1) Rozlišovací značka státu: (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Německo, (EE) Estonsko, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie (IRL) Irsko, (I) Itálie, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Lucembursko, (HU) Maďarsko, (MT) Malta, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (PL) Polsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SI) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.◄

(2) Orgán nebo subjekt předběžně určený každým členským státem Evropského společenství, aby vydával toto potvrzení.

(3) Nehodící se škrtněte.

(4) Příjmení a jména; místo a datum narození.

(5) Identifikace zkoušky.

(6) Odkaz na ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých v této oblasti v souladu s výše uvedenou směrnicí.

(7) Razítko a podpis příslušného orgánu nebo subjektu, který vydává potvrzení.

►(1) M3

▼B

PŘÍLOHA II

ČÁST A

ZRUŠENÉ SMĚRNICE

(uvedené v článku 14)

— Směrnice 74/561/EHS

— Směrnice 74/562/EHS

— Směrnice 77/796/EHS

a jejich pozdější změny:

— Směrnice 80/1178/EHS

— Směrnice 80/1179/EHS

— Směrnice 80/1180/EHS

— Směrnice 85/578/EHS

— Směrnice 85/579/EHS

— Směrnice 89/438/EHS

— Nařízení (EHS) č. 3572/90: pouze články 1 a 2

ČÁST B

Směrnice	*Lhůta pro provedení nebo uplatňování*
74/561/EHS (Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 18)	1. leden 1977 1. leden 1978
80/1178/EHS (Úř. věst. L 350, 23.12.1980, s. 41)	1. leden 1981
85/578/EHS (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 34)	1. leden 1986
89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101)	1. leden 1990
74/562/EHS (Úř. věst. L 308, 19.11.1974, s. 23)	1. leden 1977 1. leden 1978
80/1179/EHS (Úř. věst. L 350, 23.12.1980, s. 42)	1. leden 1981
85/579/EHS (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 35)	1. leden 1986
89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101)	1. leden 1990
77/796/EHS (Úř. věst. L 334, 24.12.1977, s. 37)	1. leden 1979
80/1180/EHS (Úř. věst. L 350, 23.12.1980, s. 43)	1. leden 1981
89/438/EHS (Úř. věst. L 212, 22.7.1989, s. 101)	1. leden 1990

▼B

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 74/561/EHS	Směrnice 74/562/EHS	Směrnice 89/438/EHS	Směrnice 77/796/EHS	Tato směrnice
čl. 1 odst. 1	čl. 1 odst. 1			čl. 1 odst. 1
čl. 1 odst. 2 první odrážka	—			čl. 1 odst. 2 první odrážka
—	čl. 1 odst. 2 první odrážka			čl. 1 odst. 2 druhá odrážka
čl. 1 odst. 2 druhá odrážka	čl. 1 odst. 2 druhá odrážka			čl. 1 odst. 2 třetí odrážka
čl. 2 odst. 1a 2	—			čl. 2 odst. 1 a 2
—	čl. 1 odst. 3			čl. 2 odst. 3
článek 3	článek 2			článek 3
článek 4	článek 3			článek 4
článek 5	článek 4			článek 5
článek 6	článek 5			článek 6
článek 6a	článek 5a			článek 7
článek 7	článek 6			—
			čl. 1 odst. 1	čl. 8 odst. 1
			článek 3	čl. 8 odst. 2
			článek 4	článek 9
			čl. 5 odst. 1	čl. 5 odst. 1
			čl. 5 odst. 2	čl. 5 odst. 2
—	—	článek 4		čl. 10 odst. 3
			článek 6	článek 11
			čl. 1 odst. 2	článek 12
—	—	článek 5		článek 13
—	—			článek 14
článek 8	článek 7			článek 15
příloha bod A.1	příloha bod A.1			příloha I bod A (Právo)
příloha bod A.2, 3, 4, 5	—			příloha I bod A.1a), 1b), 1c), 1d)
—	příloha bod A.2, 3, 4, 5			příloha I bod A.2a), 2b), 2c), 2d)
příloha bod B	příloha bod B			příloha I bod. B
—	—	—	—	příloha II část A
—	—	—	—	příloha II část B
—	—	—	—	příloha III